

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

Készült: a Lőrinci Községi Házban **Lőrinci Város Önkormányzata Képviselő-testületének 2009. július 28-i rendkívüli** ülésén.

Jelen vannak:

Víg Zoltán	polgármester
Peterke Zoltán	alpolgármester
Sárosi Károly	alpolgármester
Hegyi László	képviselő
Husanyicáné Érsek Enikő	képviselő
Jánosi László	képviselő
Kelemen Attila	képviselő
Kiss Lajosné	képviselő
Nagy László	képviselő
Pálinkás Péter	képviselő
Petró Lajos	képviselő
Szűcs Sándor	képviselő
Princz Ádám	jegyző
Víg Zoltánné Varga Krisztina	irodavezető
Molnárné Kis Tímea	irodavezető
Elek Lajos	irodavezető
Rimár Zoltán	ÜB tag, ÖLE elnöke
Daróczi Sándor	PB tag
Podonyi Mihály	Selypi Horgászegyesület elnöke

Megjelent: 6 fő lőrinci állampolgár

Távolmaradását bejelentette:

Kis Lajosné	képviselő
Szendrő Ferenc	képviselő

Víg Zoltán – köszönti a képviselő-testület tagjait, a meghívott és megjelent vendégeket. Megállapítja, hogy 12 képviselő jelen van, a rendkívüli ülés határozatképes, azt megnyitja. (Kis Lajosné és Szendrő Ferenc képviselő távolmaradását bejelentette.)

Polgármester úr felkéri Kiss Lajosné és Nagy László képviselőket a jegyzőkönyv hitelesítésére.

Javasolja, hogy a kiküldött meghívó szerinti napirendi pontok kerüljenek megtárgyalásra.

A képviselő-testület

12 igen

szavazattal jóváhagyta a napirendi pontok tárgyalását.

**Lőrinci Város Önkormányzata Képviselő-testületének
határozata**

**A 2009. július 28-i rendkívüli képviselő-testületi ülés
napirendi pontjáról**

Lőrinci Város Önkormányzata Képviselő-testülete a 2009. július 28-i rendkívüli ülésén a következő napirendi pontokat tárgyalja meg:

- 1./ A Március 15. Gimnázium, Szakképző Iskola és Kollégium „A” és „D” épületének felújítása című pályázat benyújtása
- 2./ Tájékoztató az olasz Santa Maria di Licordiába utazás szervezéséről
- 3./ Tájékoztató a Május 1. utcai játszótér bővítéséről
- 4./ Tájékoztató a selypi horgásztó helyzetéről

I. NAPIRENDI PONT

**A Március 15. Gimnázium, Szakképző Iskola és Kollégium „A” és „D”
épületének felújítása pályázat benyújtása** (Előterjesztés írásban csatolva.)

Elek Lajos – röviden kiegészíti az előterjesztést.

Pálincás Péter – Pénzügyi Bizottság tagjaként – a Pénzügyi Bizottság megtárgyalta az előterjesztést és javasolja a határozati javaslatban foglaltak elfogadását a képviselő-testületnek.

Víg Zoltán – a napirendi ponthoz több hozzászólás nem lévén, szavazásra bocsátja az előterjesztés szerinti határozati javaslatot.

A képviselő-testület

12 igen

szavazattal az előterjesztés szerinti határozati javaslatot elfogadta és a következő határozatot hozta.

Lőrinci Város Önkormányzata Képviselő-testületének
106/2009. (VII. 28.) önkormányzati határozata

A Március 15. Gimnázium és Szakképző Iskola „A” és „D” épületének
felújítása című pályázathoz önerő biztosításáról

Lőrinci Város Önkormányzatának Képviselő-testülete megtárgyalta az ÉMOP-4.3.1/2/2F-2008-0017 azonosító számú pályázatot és az alábbi határozatot hozta:

- **A második fordulóhoz szükséges anyagokat be kell nyújtani.**
- **A projekt elszámolható összköltségét 211.780.588 Ft-ban állapítja meg.**
- **Igényelt támogatás összege 190.602.529 Ft.**
- **Pályázati önerő biztosítása 21.178.059 Ft.**

A képviselő-testület kötelezettséget vállal, hogy nyertes pályázat esetén a pályázati önerő részét 2009-2010. évi költségvetéséből biztosítja.

A képviselő-testület felhatalmazza a polgármestert, hogy a pályázat beadásához kapcsolódó dokumentumokat aláírja.

Határidő: azonnal

Felelős: polgármester, jegyző – együttesen

II. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató az olasz Santa Maria di Licordiába utazás szervezéséről (Előterjesztés írásban csatolva.)

Víg Zoltán – röviden kiegészíti az előterjesztést.

Jánosi László – egyetért az előterjesztésben foglaltakkal, hiszen Kelemen képviselő úrral a kezdetektől ezt a lépést javasolták. Formai észrevétele, hogy az előterjesztésben nem szerepel a forrás megjelölése, a határozati javaslatban viszont igen, a későbbiekben az előterjesztés készítésénél több odafigyelést kér.

Pálinkás Péter – Pénzügyi Bizottság tagjaként – ezt az előterjesztést is megtárgyalta a Pénzügyi Bizottság és elfogadásra javasolja a képviselő-testületnek.

Víg Zoltán – a napirendi ponthoz több hozzászólás nem lévén, szavazásra bocsátja az előterjesztés szerinti határozati javaslatot.

A képviselő-testület

12 igen

szavazattal elfogadta a határozati javaslatot és a következő határozatot hozta.

**Lőrinci Város Önkormányzata Képviselő-testületének
107/2009. (VII. 28.) önkormányzati határozata**

**A Santa Maria di Licordiába utazó gyerekek útiköltségéről
és a szervezési feladatokról**

1. Lőrinci Város Önkormányzatának Képviselő-testülete az olaszországi kiutazás szervezéséről szóló tájékoztatót az előterjesztés szerint megismerte és tudomásul vette.
2. A kiutazó delegáció 7 gyerek résztvevőjének repülőjegyét az önkormányzat saját költségvetéséből a reprezentációra rendelt keretből biztosítja.

Határidő: folyamatos

Felelős: Víg Zoltánné Varga Krisztina szervezési irodavezető

III. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató a Lőrinci, Május 1. úti játszótér bővítéséről (Előterjesztés írásban csatolva.)

Elek Lajos – tavalyi év folyamán beadásra kerül egy pályázatunk a megyéhez 500 eFt-ra a 3 játszótér bővítésére. A pályázatunkat elfogadták, de csak 150 eFt támogatást tudtak adni, és kikötötték, hogy ehhez 200 eFt-ot kell hozzátennünk. A játékok árát átnézve úgy gondoltuk, hogy egy játszótérre tudnánk venni 2 db nagyobb játékot. Elképzelésünk az lenne, hogy a lőrinci futballpályán lévő játszóteret bővítenénk.

Kb. egy hónapja megkereste a hivatalt egy cég, hogy a CBA közös játékán Lőrinci város nyert 1 MFt-ot játszótér parkjának rendbetételére. Azóta a kivitelező cég képviselője elmondta, hogy 1,20 méter széles sétány kialakítására lenne lehetőség, ami a játszótér bevezetője lenne, fehér kővel lenne leburkolva, pár darab padot, illetve szemetes tudnak elhelyezni rajta. Relatívén elég drága. Azt terveztük, hogy a lőrinci futballpályán lévő játszótér lenne bővíve játékokkal, illetve a sétány kerülne kialakításra. Úgy terveztük, hogy az augusztus 20-i ünnepségsorozat keretében adnánk át a játszóteret, ezt viszont a cég nem tudta vállalni, illetve nem tudja megszervezni a sajtónyilvánosságot. Ragaszkodnak ahhoz, hogy hétköznap legyen az

ünnepség, ezért van megjelölve a szeptember 3-i dátum. Több médium fog megjelenni az átadáson, ez viszonylag egy nagyszabású ünnepség lesz.

Víg Zoltán – a cég szeptember 3-án délelőtt 10 órára szervezné az ünnepséget, de véleményünk szerint a délután 16 óra körüli időpont megfelelőbb lenne, sokkal többen vennének részt az átadó ünnepségen. Nagyon sok gyerek részéről már régi igényként merült fel egy Mountain Bike pálya kialakítása a Május 1. úti játszótéren. Kérem a képviselő-testületet, fontolja meg ennek a megvalósítását is. Talán lehetne tárgyalni ezzel a céggel, hogy az 1 Mft-ból járuljanak hozzá a pálya kialakításának költségéhez. Délutánonként 30-40 gyerek is kerékpározik kint, és szeretnének ilyen ugratókat, aminek megvan a maga baleseti forrása is, de én nem aszfaltból, hanem földből elkészített pályát gondoltam, ami jól le van döngölve.

Kelemen Attila – véleménye: egyetért polgármester úrral, hiszen a képviselő-testületnek a Május 1. utcai játszótérrel teljes egészében komplexen kellene kezelni. Arra hívja fel a figyelmet, hogy most a tervezéskor, amikor ezek a beruházások bejönnek, valamilyen formában a képviselő-testület elé kerüljenek, hogy egyeztetni lehessen a későbbi elképzeléseket is. A gyerekes szülők szívesebben viszik el egy nagyobb, komplex játszótérre a gyerekeket, ahol tudják figyelni őket. A képviselő-testületnek ebben az irányban célszerű elmozdulni.

Víg Zoltán – az adott bizottságnak kellene szétnézni, ötleteket meríteni, hogyan lehetne egy igazi nagy komplexumot kialakítani, és a képviselő-testületnek kellene felhatalmazni a Pénzügy, vagy Településüzemelési Irodát, hogy dolgozzon ki 3-4 elképzelést, és ez alapján a testület meghozza a döntését.

Kiss Lajosné – egyetértek azzal, hogy kellene egy koncepció, amire építeni lehet a jövőben, de úgy gondolom, hogy a város több pontján szükség van a kicsi játszótérre. Azzal teljesen egyetértek, hogy legyen egy központi, jól kiépített, sok játékkal felszerelt játszótérünk, de tudjuk azt, hogy nagyon sok kisgyermekes anyuka nem megy végig a városon azért, hogy eljusson egy központi játszótérre akár minden nap. Nagyon szeretném, ha a régi játszótérünk helyén, a szobor környékén valahol lenne egy kis játszótér, ahol van egy kis libikóka, hinta, és a kisgyerekekkel az anyukák játszhatnak. Ennek a pályázatnak is nagyon örülök, mert a gyerekek nyári elfoglaltságát biztosítani tudnánk, együtt tudnának lenni a nyári időszakban, szem előtt is lennének, támogatom az előterjesztést.

Jánosi László – egyetértek Kelemen úr hozzászólásával, magam is preferálom azt, hogy egy jó központi játszótér legyen. Nagyon jó példa előttünk a petőfibányai játszótér, magam is nagyon szívesen kiviszem oda a gyermekemet. Egyetértek polgármester úr gondolatmenetével is, nagyon jó ötletnek tartom a Mountain Bike pályát, és azt is kimondottan jó ötletnek tartom, hogy nem Hatvan példájára beton kolosszusokkal, hanem ezzel a földmegoldással kellene megvalósítani. Magam sem értek azzal egyet, hogy a bizottságoknak semmiféle innovatív szerepük nincsen ebben a képviselő-testületben, és a bizottsági munka behatárolódik abban, hogy a hivatal előkészíti az előterjesztést, és bizottsági ülésen eldöntjük, hogy egyetértünk vele, vagy sem. Ezek a földből készített ugrató pályák elkészítése augusztus hónapba beleférnének. Mivel Peterke úr alpolgármester és vállalkozó, szeretném kérni, hogy augusztus hónap elején hívjuk össze a vállalkozókat, és ha Elek úrék besegítenek abba, hogy egy tervet kidolgoznak földből kialakított ugrató pályákra, és

Kertész István vállalkozó az autójával tud odahozni földet, van döngölő, csináljuk meg akár társadalmi munkában is az ugrató pályákat. Én is nagyon szívesen besegítek, a képviselő-testületi tagok is biztosan besegítenek, eget rengető nagy pénzbe nem is kerülne, és a későbbiek során ezzel a sétánnyal, a meglévő játszótérrel, illetve a kerékpár játékkal már van kiindulási pont, és a tél folyamán ki lehet dolgozni, hogy a jövő év tavaszán mivel tudunk még plusz hozzájárulni ehhez a játszótérhez. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon korrekt megoldás, szeretném kérni alpolgármester úrtól, tekintélyét vesse latba, és oldjuk meg közösen a kerékpárugratók kérdését.

Pálinkás Péter – a Pénzügyi Bizottság megtárgyalta és támogatja az előterjesztést. Véleményem szerint is egy kimondottan nagy központi játszótér, és esetleg 12 év alattiaknak kisebbeket kellene kialakítani. Az extrémebb sportoknak, mint gördeszka, BMX, Mountein Bike pályának a lőrinci futballpálya lenne alkalmas. Azzal is egyetértek, hogy az egészteret meg kellene tervezetni, hiszen sem a hivatal, sem a bizottság részéről nincsenek olyan emberek, akik ezeket a szabványokat, illetve terveket el tudják készíteni. Azért is lenne jó erről egy olyan tervet készíttetni, mint az uszodáról, sportcsarnokról, mert ha a későbbiekben lehet pályázni akár kispályás műfüves pályára, akár kosárlabda pályára, vagy bármilyen más extrém sportra, úgy mint Hatvanban, és úgy tudom, pályázaton nyert hozzá pénzt, eltervezni el lehet papíron, de ha pályázni akarunk, ehhez kész tervek kellene, lehessen látni, hogy mi az, ami rendezvénytérnek maradna fenn, és mi az, ami sportolásra, szabadidős tevékenységre lenne alkalmas. Ezt így gondolom terveztetni és javaslom továbbgondolni az egészet.

Peterke Zoltán – megköszönöm a felkérést, maximálisan fogok ebben tevékenykedni. Úgy gondolom, Kelemen úr felvetése volt az egésznek a vezérfonala. Gondolkodjunk egy olyan központi játszótér komplexumban, amibe a különböző megvalósítások beleférnek. Ha a városban szeretnénk egy nivós központi játszótér kialakítani, akkor mindenképpen abban kell gondolkodni, hogy legyen a kisebb korosztálynak és a nagyobb korosztálynak is. Mindenképpen szükséges lenne valamiféle tervezés. Ebben a tervezésben meg kellene célozni szakemberek jelenlétét. Van egy lexikális tudásom, láttam már többféle pályát, de összességében az ember nem tudja elképzelni, hogy milyen szabályoknak kell megfelelni, főleg, hogy európai uniós tagország vagyunk. Véleményem szerint induljon el ez a tevékenység, kezdjünk bele, Jánosi úr felajánlotta a segítségét, összehívjuk a vállalkozókat, biztos vagyok benne, hogy nagyon pozitívan fogunk ebből a város javára szolgálni.

Víg Zoltán – reflektál Pálinkás úr felvetésére: Hatvan pályázott a műfüves pályára. Én is nagyon régóta foglalkozom egy műfüves pálya kialakításának a gondolatával. A pályázatokat figyeltük folyamatosan. Az OLLÉ program keretében sajnos nagyon korlátozottak a lehetőségek, elmondták, hogy 21 MFt-ba kerül a pálya megépítése, abból a pályázó kap 2 MFt-ot támogatási összeget, és azt is meghatározták, hogy mivel kell megépíttetni. Tehát 19 MFt-ot a pályázónak kell hozzátenni. Az ilyen pályázatok nem jók. Volt egy árajánlat, 14 MFt-ért lehetett volna világítással együtt műfüves pályát csináltatni, de Lőrinci ezt sem tudta bevállalni.

Pálinkás Péter – vannak terveink, hogy mi az, ami érdekli a lőrinci fiatalokat, gyerekeket. Én úgy gondolom, hogy ennek tükrében kellene egy „látványtervet”

elkészíteni. Fontos lenne, hogy a szabványoknak akkor is megfeleljen, ha azt nem pályázaton fogjuk elkészíttetni.

Víg Zoltán – mindegyik játszóterünk bevizsgált játszóeszközökkel lett biztosítva. Nem is lehet játszóteret úgy átadni a lakosságnak, hogy az ne a mai uniós szabványnak megfelelő legyen.

Jánosi László – van a hivatalnak egy megfelelő apparátusa, vannak tervezők, nem kételkedem a szakmai tudásukban, szerintem meg tudják csinálni a terveket, ez nem lehet akadálya a dolognak, ezt a Mountain Bike pályát augusztus hónapban meg tudnánk valósítani. Emlékeztetném polgármester urat, hogy 2007. év elején átadtam az OLLÉ program keretében egy szinte kidolgozott kész anyagot, és akikkel felvettem a kapcsolatot, elmondták, hogy a támogatás azt jelenti, hogy kialakítják a műfüves pályát, és évi 1,1 MFt-os ún. „visszlízing” díjat kellett volna fizetni, de magát a pályákat teljes egészében az MLSZ alakította ki, és utána vissza lehetett bérelni. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon jó megoldás lett volna, nagyon sajnálom, hogy annak idején erről lemaradtunk. Nem jó, ha minél többet gondolkodunk dolgokon, és próbálkozunk, hogy így tervezzünk, úgy tervezzünk. Véleményem szerint bele kell csapni a munkába, végig kell vinni, és akkor rövid időn belül át lehet adni a pályát. Azt gondolom, hogy ennek a képviselő-testületnek nagyon nagy szüksége van arra, hogy mihamarabb eredményt tudjon felmutatni a lakosság részére. Tudom, hogy ez nem egy nagy eget rengető eredmény, de a kicsinek is örülni kell. Most itt a lehetőség, ha összefogunk, akkor ezt meg tudjuk valósítani akár egy hónapon belül is.

Víg Zoltán – javaslom, hogy ez a tájékoztató az augusztusi testületi ülésre kerüljön vissza, hiszen akkor már arról fogunk tudni beszámolni, hogy Peterke és Jánosi úr a vállalkozókat összehívják, és koordinálják a kerékpár pálya kialakítását. Az Elek úrtól azt kérem, hogy az iroda készítsen egy látványtervet arról, hogy hogyan lehet kialakítani a Május 1. úton a kerékpárpályát. Jó lenne, ha a kerékpárpálya szeptember 3-ig elkészülne. Kérem az illetékes bizottságot, foglalkozzanak ezzel, tárgyaljanak Elek úrral, a vállalkozókkal, menjenek ki a helyszínre, és koordinálják a dolgokat. Ha ennek van valamennyi pénzügyi vonzata, azért nem hívunk össze testületi ülést, hanem az augusztusi ülésen rendezzük.

Polgármester úr kéri a képviselő-testületet, hogy a Május 1. utcai játszótér bővítéséről szóló tájékoztatót vegye tudomásul.

A képviselő-testület a tájékoztatót tudomásul vette és a következő határozatot hozta.

Lőrinci Város Önkormányzata Képviselő-testületének
108/2009. (VII. 28.) önkormányzati határozata

A Május 1. utcai játszótér bővítéséről szóló tájékoztatóról

Lőrinci Város Önkormányzatának Képviselő-testülete megtárgyalta a **Május 1. utcai játszótér bővítéséről** szóló tájékoztatót és azt tudomásul vette.

IV. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató a selypi horgásztó helyzetéről

Víg Zoltán – sajnálom, hogy a meghívásunk ellenére a mai testületi ülésre nem tudtak eljönni a Cukorgyár vezetői. A testületi ülést megelőzően két alkalommal tárgyaltunk a Cukorgyár vezetésével a selypi horgásztó helyzetéről, mely tárgyaláson a Horgászegyesület tagjai és Kis Antal vezetőségi tag is részt vett. Igazából a Cukorgyár vezetése arról tájékoztatott bennünket, hogy február környékén a Horgászegyesület vezetésének figyelmét felhívták arra, hogy meg fogják hirdetni a horgásztavat, adjanak be ajánlatot. Erre nem kaptak semmit. Májusban szóltak nekem, én azonnal megkerestem Podonyi Mihályt, hogy szóljon a Horgászegyesület vezetésének, hogy van 3 vevő, és el fogják adni a horgásztavat, ezért valamit tenni kellene. Kiderült ezen a megbeszélésen, hogy a Horgászegyesületnek is jeleztek Józsa Árpádon keresztül, aki a Horgászegyesület tagja. Akkor sem mozdult meg senki ebben az ügyben. Ezt követően akkor szólt a Cukorgyár vezetése a Horgászegyesületnek, amikor aláírásra került az eladási szerződés. A Cukorgyár vezetése azt mondta, hogy egy-másfél órát késett a Horgászegyesület elnöksége, várakoztatták az új tulajdonost, pedig azért lett odahívva a Horgászegyesület, hogy egyezzenek meg az új tulajdonossal arról, hogy a horgászati lehetőségek hogyan fognak az elkövetkező időszakban megvalósulni. Azt is elmondták, hogy a Horgászegyesület elnökével az új vezetés még egyetlen egyszer sem találkozott, pedig ők minden egyes alkalommal próbálták felvenni a Horgászegyesülettel a kapcsolatot. Nekem ez az egész dolog azért esik rosszul, mert elmentem a horgászegyesületi taggyűlésre, ahol a polgármester be van állítva negatív helyzetbe, hogy mindenért ő a felelős. Én azt gondolom, hogy azzal kellett volna kezdeni a közgyűlést a Horgászegyesület elnökének, amit a Cukorgyár vezetése is elmondott, hogy igen, felhívták a figyelmüket, amiről én nem tudtam. Engem májusban valamikor tájékoztatott Józsa Árpád, hogy van 3 pályázó. Egyszerű mindent a polgármesterre ráfogni, csak hogy ezek nem fedik a valóságot. A tájékoztatás hitelességéhez hozzátartozott volna, hogy a Horgászegyesület elnöke azonnal elmondja, hogy többször is szóltak a Cukorgyár vezetői, de nem reagáltak a Horgászegyesület részéről. Ezért megdöbbenve vettem részt ezen a megbeszélésen, és nagyon rosszul éreztem magam, mert én az egész dolgot nem így tudtam. Még azt is elmondták, hogy valóban nem Istenes Sándor az új tulajdonos, hanem Katona Zoltán úr. Ezt a nevet akkor hallottam először, mint polgármester. Tehát ha velem a Cukorgyár vezetése úgy tárgyalt volna, mint a Horgászegyesülettel, akkor lett volna lehetőségem beleszólni, esetleg bármiféle tanácsot adni, hogy mi lesz a telekadóval. Ezzel kapcsolatban semmi megkeresés az én irányomban nem történt, amire testületi ülést tudtam volna összehívni, és segítséget tudtam volna nyújtani a Horgászegyesületnek. Mindenki azt mondta a Horgászegyesület taggyűlésén, hogy nem hívtam össze rendkívüli testületi ülést, pedig semmit nem tudtam, semmiről tájékoztatást sem kaptam. A Horgászegyesület vezetése tudta, hogy az adásvételi szerződés alá van írva, hozzám pedig úgy jöttek pár nappal később, hogy tudom-e, hogy eladta a Cukorgyár a tavat, mert ők sem tudják biztosan. Ez így történt. Ők is tudják, hogy egy-két helyen hibáztak, mert a jogászuk nem hívta fel a figyelmet arra, hogy a legelőről szóló értékesítést ki kellett volna függeszteni hirdetményként, úgy kellett volna meghirdetni először. Elég rázós

volt az egész megbeszélés, mert lehetett látni, hogy ők tulajdonosok, és ha valaki tulajdonnal rendelkezik, annak adja el, akinek akarja. A Horgászegyesületnek, aki 57 éve itt horgász, lett volna lehetősége, hogy megvegye a tavat. Tehát nem zárták ki a Horgászegyesületet.

A másik probléma a dokumentációk alátámasztása, hogy kié a halászati jog stb., a Cukorgyár vezetése mondta azt, hogy övéké. Innentől kezdve nem volt olyan egyszerű az egész tárgyalás.

Princz Ádám – kiegészítése: a Mátra Cukor Rt. igazából elismerte a gyepléleg területtel kapcsolatban, hogy hibáztak, azt mondták, hogy majd egyeztetnek a jogászzal. Földhivatali oldalról nagyjából tudható, hogy az egész adásvételt nem fogja ez blokkolni, vissza fogják adni hiánypótlásra ezt a részét a dolognak, de a többi valószínűleg be fogják jegyezni. Nyilván ezt az adásvételt a kifüggesztés után - ha nincs elővásárlásra jogosult - meg tudják tenni. Többször felvetődött a horgászgyűlésen, testületi ülésen, hogy mennyire tett eleget az értesítési kötelezettségének a Mátra Cukor. Az én értelmezésemben ezt a kötelezettséget is vitatták, ami abból eredeztethető, hogy a Mátra Cukor és a selypi Horgászegyesület között írásbeli jogviszony nem volt. A Mátra Cukor ebbe eléggé kapaszkodik. Ők önmagában a szóbeliséget nem tartják problémának. A beszélgetésnek érdekes vetülete volt, hogy azt mondták, hogy a Horgászegyesület elvárja egyrészt, hogy írásban mondjanak fel neki, vagy tájékoztassák arról, hogy eladták ezt az ingatlant, ugyanakkor egy szóbeli megállapodás alapján próbál kártérítésre, vagy a további joggyakorlásra utat találni a horgászati-halászati jog tekintetében, mert az is egy szóbeli megállapodás alapján zajlott az utóbbi években, évtizedekben. Ez valahol egy kettőssége a kérdésnek. A halászati jogot ők a sajátjuknak tekintik, pontosabban most már nem, és ahogy a beszélgetésből éreztem, az álláspontjuk szerint az övéké volt a tó, most eladták, a Horgászegyesületnek pedig igazából szerintük nem sok köze van az egészhez. Ez vitatható, de mint polgármester úr is elmondta, az eléggé megnehezíti a dolgokat, hogy gyakorlatilag papíron nem sok minden van. Ráadásul az FM Hivatalnak a Halászati Osztálya kiadta azt a bizonyos igazolást is a Horgászegyesületnek arra vonatkozóan, hogy a halászati jogot a Mátra Cukorral kötött haszonbérleti megállapodás, szerződés alapján ő gyakorolja, ugyanaz a halászati felügyeleti szerv a Mátra Cukornak pedig állítólag azt mondta, hogy ezzel nem igazán kell foglalkozni, mert az övé volt, a másé lesz a tó, tehát kicsit ebben a tekintetben talán két malomban őrlöttünk, de a megbeszélés lényege végül is ez volt.

Kelemen Attila – kérdése jegyző úrhoz: az adásvétel megtörtént. A halászati jog is az új tulajdonos kezébe került?

Princz Ádám – válasza: a tulajdonos a halászati jog jogosultja és ő adhatja tovább. A Mátra Cukor álláspontja szerint az FVM pályázatot fog kiírni, és majd elnyeri valaki, de ez nem teljesen így van. A halászati joggal kapcsolatban akár csak arra vonatkozóan is, hogy eddig ki, hogyan gyakorolta, mert a Mátra Cukor elismeri azt, hogy a Horgászegyesület gyakorolta ezt a halászati jogot. Ő annyit hozzá is tett ezen a megbeszélésen, hogy próbálta a feleket leültetni, a HPS német-magyar kft.-t, illetve a Horgászegyesületet, és amikor aláírták az adásvételi szerződést, a Horgászegyesület képviselőit odahívták, ő a feleket ekkor próbálta úgymond asztalhoz ültetni, hogy most ő közvetített-e közöttük, vagy adott egy helyiséget, hogy tárgyalják meg, hogyan tovább, az egy másik kérdés, de igazából ennél jobban ezzel

a részével nem foglalkozott, ő eladta, az látszott, hogy a Cukorgyár csak és kizárólag szabadulni akart ettől, tehát a tárgyalásnak, vagy ennek a megbeszélésnek a vezérfonala az volt, hogy a Cukorgyár álláspontja gyakorlatilag az, hogy örüljön a Horgászegyesület, vagy akár a város lakossága is, hogy 1998-tól, amikor bezárták a selypi Cukorgyárat, 2009-ig, tehát majd 11 évig ő befizette ezután az adót, gondozta a zsilipeket stb. Nyilván voltak feladatok, a Horgászegyesület pedig rendben tartotta a területet, a környezetet, de úgy éreztem, hogy a Mátra Cukornak ezzel kapcsolatban az az álláspontja, hogy persze a Horgászegyesület rendben tartotta, mert ők akartak ott horgászni, ő pedig odaadta ingyen a tavat. Nem tudom, hogy változott-e azóta valamit az elképzelésük, vagy véleményük a halászati jog gyakorlásával, illetve a továbbadásával kapcsolatban, mert utána konzultáltak a jogászukkal és úgy volt, hogy itt a mai nap folyamán ők is elmondják, hogy ez alatt az idő alatt mit gondoltak róla.

Kelemen Attila – ha valaki megvesz egy tavat saját célra, vagy üzleti tevékenység céljából, akkor miért lenne neki érdeke, hogy a horgászok odamenjenek horgászni? Én azt érzékelem, hogy gyakorlatilag most már megtörtént az adásvétel, itt megy egy huzavona, de a horgászat be is fejeződött azon a tavon nagyjából.

Princz Ádám – reagál: amikor a Mátra Cukorral beszéltünk és a legutóbbi testületi ülésen is arról volt szó, hogy egy ilyen tó fenntartása nagyon sokba kerül. Én azt gondolom, hogy egy ilyen tónál bevételt csak a horgászoktól tud majd ez a befektető szerezni.

Pálinkás Péter – kérdése: a rekultivációról esett-e szó? Írásban történt-e megkeresés az egyesület részére, vagy nem? Az egyesületnek hogyan lehet tovább működni? Ha a tulajdonos szemszögéből nézzük, akkor mit tehet? Valószínűleg hagyni fogja a horgászokat, de olyan díjat fog kérni, ami nem lesz kedvező a számukra, mert minden terhet rájuk fog róni, ha üzemeltetni akarnak. Így érné meg egy magánvállalkozónak, vagy egy tulajdonosnak az, hogy van neki egy tulajdona, hozzá a pénzt és hasznára is van.

Princz Ádám – válasza: a szóbeli megkeresést a Mátra Cukor Rt. helyén valónak tartja ebben az ügyben, amikor értesítette a Horgászegyesületet, akkor ezt szóban tette, nekünk sem írt semmit. Amikor írtunk mind a Mátra Cukor Rt.-nek, mind a HPS Kft.-nek és a Permon Kft.-nek, egyik sem válaszolt, pedig a levelet tértivevényen átvették. A rekultiváció kérdése egy érdekes kérdés. A múltkor is említettem, hogy elkezdtünk a Környezetvédelmi Felügyeletnél is kutakodni, igazából a tavak rekultivációjára vonatkozóan semmiféle dokumentumot nem találtak, kizárólag a Cukorgyár belső területeivel kapcsolatos rekultivációs kötelezettség, terv, illetve előírások vannak, amiknek egy része 2010-ig volt határidős, de azok meg lettek oldva. A Mátra Cukor is úgy nyilatkozott, hogy a tóra, a kapun kívüli területek vonatkozásában ezt a kérdést nem is értik.

Kelemen Attila – ha igaz, amit jegyző úr mondott, hogy a Cukorgyár azt állítja, hogy rekultiváció a kapun kívül nincs, akkor nekünk nem érdemesebb megvenni?

Víg Zoltán – reagál: azt minden képviselőnek tudni kell, hogy ez 5 MFt-os telekadó minden évben. Abban a pillanatban, amikor azt mondta volna a képviselő-testület, hogy ezt meg akarjuk venni, és minden előnyét, hátrányát viseljük, onnantól kezdve a

miénk. A testület ebben már egyszer döntött, és azt mondta ki, hogy nem. Tehát a dolog lényege, hogy az 5 MFt telekadó is elúszott volna. Ez volt az egyik, ami nagyon problémás. Ha az önkormányzat a tulajdonosa ennek a 36 hektárnak, abban a pillanatban meg fognak találni, hogy a parlagfű mentesítést végezzük el, ezt csináljunk, azt csináljunk. Mióta akarjuk, hogy a Madártani Egyesület, aki a 2 tavat megszerezte, tegye rendbe. Rendbe tették? Nem. Elérhető, csak nincs pénzük, vagyonuk, semmiért nem vonhatják őket felelősségre. Pedig ők annak idején sok szépet és jót ígértek. Azt sem tudom, jártak-e Lőrinciben egyáltalán. A képviselő-testületet soha nem tájékoztatták semmiről. De védetté nyilvánítottuk a tavakat. Annak vannak előnyei, hátrányai. Maga a képviselő-testület olyan dolgot nem vállalhat fel, aminek nem látja a következményeit.

Princz Ádám – a rekultivációval kapcsolatban lehet, hogy a KDV is talál valami dokumentumot. A múltkor volt előttünk egy korábbi testületi ülésről készült jegyzőkönyv, amelyben szintén szóba került a rekultiváció, és onnantól kezdve ezt mindenki természetesnek vette. Keressük a dokumentumokat, az önkormányzatnál ilyen nincs. Ettől függetlenül mindannyian tudjuk, hogy van ott egy szemétdomb, sok minden, és nincs rekultivációs kötelezettség, mert a kettő azért nem feltétlenül fedi egymást.

Podonyi Mihály – Selypi Horgászegyesület elnöke - évek óta volt vevő, és amennyiben az önkormányzat elengedi az 5 MFt-ot, akkor megveszik a területet. Folyamatosan voltak ilyen alibi vevők. Annak idején Pokol úr szavaiból azt vettem ki, hogy neki még mindig jobban megéri a testületnek 5 MFt-ot kifizetni, mint esetleg több száz millióért vagy milliárdért a területet rekultiválni. Ő húzta, halasztotta, majd lesz vele, ami lesz, vagy megszűnik a Cukorgyár, vagy felszámolás alá kerül és akkor ugyanígy itt marad a városnak.

Az, hogy nem kerestük a Cukorgyárat. 1999-ben dr. Lindenberger Attila ügyvéd adott be egy vételi szándékot. 2002-ben megerősítettük a vételi szándékunkat, dr. Halmos Béla ügyvéd 2004. szeptemberében adott be egy vételi szándékot részünkről, 2005-ben is vételi szándékunkat jeleztük. Pokol úr húzta, halasztotta az időt, fizette az 5 MFt-ot, hogy ne kelljen rekultiválnia. Az volt a felvetése, hogy ő a tavat az önkormányzatnak, vagy az egyesületnek adná át legszívesebben, mert nem akarja felvállalni azt, ami most is fennáll. Más idegen megvette tudtunk nélkül. A nyilvántartás szerint a halászati jog a mindenkori tulajdonosé, de a halászati jogot haszonbérbe adta. Pokol úr nem tudta, milyen a haszonbérleti szerződés, ezért csináltattunk egyet halászati szakmérnökkel, ami Pokol úr asztalán volt, húzta, halasztotta ennek is az aláírását, de önük soha semmit nem találnak. 2009. májusában 3 civil szervezet nevében fordultunk hozzájuk. Arra a levélre még a mai napig nem kaptunk választ, amit átvettek. Nem tudom, hogy az új vevő valakivel egyeztetett-e, mert egy újságcikkben az volt, hogy több fórumon egyeztetett, hogy neki mik a tervei. Azt hallottuk, hogy pisztrángot akar telepíteni majd hogy nem fürdővízbe. Az új vevő a Permon Kft. A Földhivatalhoz bementem, de erről a Permon Kft.-ről nem is hallottak, HPS Kft. volt, akinek írtunk egy levelet, visszajött, hogy ismeretlen, még egy alkalommal feladásra került a levél, azt már átvették.

Víg Zoltán – Podonyi Mihály elnök úrnak arról kellett volna tájékoztatni a taggyűlését 2009. februárjában, hogy most új tulajdonos van a Cukorgyárban, meg lesz hirdetve a tó és el fogják adni. Nekem, jegyző úrnak, a hivatalban sem szóltak senkinek. Utána, amikor nekem is üzentek Józsa Árpádon keresztül, én azonnal szóltam a

Horgászegyesületnek, hogy be kell adni a pályázatot, mert el fog veszni a tó. A Mátra Cukor vezetése azt mondta, hogy erre sem reagált senki. Amikor a szerződés aláírásra került, odahívták a Horgászegyesület vezetőségét, hogy az új tulajdonossal egyezzen meg. Erről kellene beszélni és arról, hogy azt mondták a háttérben a Horgászegyesületben, hogy Víg Zoltán és a jegyző megegyezett az Istenes úrral és jóváhagyta, hogy ő megvegye, amiről szó sem volt. A Horgászegyesület elnöksége volt, aki első alkalommal találkozott azzal a HPS Kft. vezetőjével, Katona Zoltán úrral, akinek még a nevére sem hallottam a cukorgyári megbeszélésig. El vannak hallgatva információk és csak az önkormányzat a hibás. Az igazságot kell elmondani. A Horgászegyesületnek én is felhívtam a figyelmét 2009. májusában, mert baj lesz, jelezték, hogy most komoly a vevő. Be kellett volna adni írásban a vételi szándékot.

Babcsány József – Selypi Horgászegyesület tagja – ha nekünk folyamatos vételi szándékaink vannak a cégnél, akkor hogyan mondhatja a Mátra Cukor, hogy ők szóbelileg megkerestek bennünket, aminek nincs nyoma. Folyamatosan, évről évre megújított szándéknyilatkozatunk volt a céggel szemben. Nem nyilatkoztak rá. 2009. május 5-én átvették a vételi szándékunkat. Ez egy beadott, átvett dokumentum. Ezen kívül bennünket nem értesítettek arról írásban tényszerűen, hogy milyen elképzelések mellett, hogyan szeretnék értékesíteni a területet, mennyi az elképzelés a vételárról stb. Erről semmiféle konkrét értesítést ilyen formában nem kaptunk. Mert annak lett volna visszhangja, hiszen évek óta készülünk arra, bizonyos tartalékalapot képezve az egyesület bevételeit képező tagdíjakból ezt a területet valamikor majd meg tudjuk venni, mert folyamatos hitegetés zajlik. Egyszer csak jön egy külső ember, aki megveszi. Az, amikor odarendeltek az Egyesületből embereket, tudomásom szerint úgy zajlott, hogy akkor már kész volt a szerződés. Konkrét megkeresés az új vevő részéről felénk nem történt. Kelemen úrral is egyetérttek, ha ő kerítés mögé akarja és saját használatra, akkor azt mondja, innentől kezdve földtulajdonilag az enyém, Önök ide nem léphetnek be, mert a saját tulajdonom. De a vevő, a HPS Kft. sincs a helyzet teljes magaslatán, mert az első megkeresési címről visszaküldték a levelünket, a második címen átvették, de még csak egy viszont válasz, vagy telefon sem jött az elnöknek, aki megadta mindenféle adatát. Miért maradtunk ki legalább egy írásbeli értesítés formájában az egészből? Ezt nem értem, azért is kértük az egyesület rendkívüli közgyűlésén a jegyző úr, polgármester úr valamilyen jellegű segítségét, mert nem jogászokból áll az egyesület.

Víg Zoltán – amikor elmentünk a Cukorgyárba tárgyalni, átnéztük jogással a dokumentumokat, ő is azt mondta, hogy nem sok lehetőség van. Ami az ottani beszélgetéseken elhangzott, azt próbáltam kielemezni, mert én nem voltam képbem. Csak arra tudtam hagyatkozni, amit ott elmondtak. Az volt a fájó, hogy politika lett belőle csinálva. Arra nem tudok mit válaszolni, amikor azt mondja Tóth Zoltán úr, hogy ők szóban üzentek a Podonyi úrnak, és utána nem ment oda hozzájuk senki. Az is elhangzott, hogy a Horgászegyesület vezetőségéből soha nem láttak ott senkit. Erre egy polgármester hogyan tud reagálni? Az is elhangzott Tóth úrtól, hogy annak adják el a tavat, akinek akarják? Erre csak azt tudtam mondani, hogy nekem, mint polgármesternek, fontos az ott horgászó 90 horgásznak a jövője. De a válasz az volt, hogy akkor is annak adják el a tavat, akinek akarják. Nem volt igazán sok lehetőség a tárgyalásra. A május 5-én beadott levélben volt szó a vételi szándékról?

Babcsány József – Selypi Horgászegyesület tagja - felolvassa a Mátra Cukor Rt.-nek írt levelet, mely szerint a Selypi Horgászegyesület, az Összefogás Lőrinciért

Egyesület, valamint a Környezet- és Érdekvédelmi Szövetség kéréssel fordult Tóth Zoltán elnök úrhoz, hogy személyes megbeszélésre adjon nekik lehetőséget a selypi tavakkal kapcsolatos tervükről. Erre sem írásbeli, sem szóbeli választ nem adtak. Folyamatos vételi szándékaink voltak beadva a Cukorgyárhoz. Ezeknek meg kell náluk lenni. Miért nyilatkoztak tagadólag? Ha jogi útra lehetne terelni az ügyet, egyáltalán megéri-e foglalkoztatni ezzel, van rá anyagi lehetőségünk, hogy ezt finanszírozzuk, de van-e egyáltalán értelme.

Víg Zoltán – azt megígértem a Horgászegyesület taggyűlésén, hogy az ügyvéd úrnak megmutatjuk a dokumentumokat, első olvasatra azt mondta, hogy nem túl sok lehetőség van. Ha látunk egy kis esélyt, ismét leülünk és átnézzük a dokumentumokat.

Nagy László – a selypi tó eladásra került. A jövőt kell nézni, fel kell venni a kapcsolatot az új tulajdonossal, megoldást kell találni. Az nem megoldás, hogy a Cukorgyárról beszélgetünk, amikor már nem ő tulajdonos.

Pálinkás Péter – egyértelmű a Cukorgyár véleménynyilvánítása, nem akarta eladni a Horgászegyesületnek a tavat. Ha azt akarja a Horgászegyesület, hogy ott továbbra is horgásszanak, akkor nem biztos, hogy egy agresszív fellépést kell alkalmazni, hanem arra kell fektetni a hangsúlyt, hogy hogyan tudjanak együttműködni, tovább horgászni. Amit polgármester úr mondott, hogy az ügyvéd úrral felvenni újra a kapcsolatot, ezt nem szabad legyezgetni, mert biztos, hogy az lesz a következménye, hogy ott nem lehet horgászni. Nem fogja az új tulajdonos megengedni.

Princz Ádám – elhangzott, hogy a Cukorgyár nem akarta eladni a Horgászegyesületnek a tavat. Igazán nem mondták ezt ki, de azért egy olyan utalást Tóth úr tett a Mátra Cukor Rt. részéről, hogy külön semmiképpen nem akarták eladni a tavakat. Azzal a részével, hogy a két tavat eladják, a többi pedig ott marad nekik, ilyen formában nem kívántak foglalkozni. A másik oldala a dolognak, hogy attól függetlenül, hogy nem mondták el, hogy mennyiért adták el az egész ingatlan együttest, annyit mondtak, hogy még így is nagyon áron alul, a nyilvántartásukban szereplő áron alul adták el.

Rimár Zoltán – ÖLE elnökeként - egyetértek Pálinkás úr által elmondottakkal, a Cukorgyár valóban nem akarta eladni a tavat a selypi Horgászegyesületnek. Azt, hogy hogyan tovább? Én is azt gondolom, hogy a probléma ott van, hogy a kártalanítás az egyesületet azért illeti meg, mert a halászati jog nem hónapra szól, hanem éves időszakra, ez annyit jelent, hogy a bent lévő halat majd ki kell fizetni az új tulajdonosnak. Nehezíti a kérdést az, hogy igazán az új tulajdonosnak fogalma sem volt arról, hogy ott zsilipet kell kezelni, a víz akkor jön be, ha működik, és a horgászok a zsilipet kezelik. Tehát ha holnap kivonulna a Horgászegyesület, akkor ott pillanatok alatt minden totálisan tönkremenne. Ezt senki nem akarja, az új tulajdonos sem, és nem is tudja, hogy mit vett ilyen vonatkozásban és milyen kötelezettségei lesznek. A Vízügyi Igazgatóság a hatvani kirendeltséggel egy hatósági vizsgálatot a zsilip és egyéb vonatkozásában el fog indítani annál is inkább, mert most készül el a Zagyva hosszú távú vízgyűjtő területének a vízi rendezési terve. Gyakorlatilag abban is szerepel ennek a zsilipnek az esetleges felülvizsgálata az elkövetkező években. A tegnapi nap folyamán volt egy egyeztetés a Zagyva

jövőjével kapcsolatban, a Madártani Egyesület egyik programvezetőjével is találkoztam, akivel néhány szót váltottunk a Madártani Egyesület tavairól. Azt a tájékoztatást adta, hogy ők voltak kint a két tónál, megnézték, országos jelentőséggel nagyon nem bír, úgy van a tó, ahogy van, ők ebbe pénzt igazán nem akarnak beletenni. Felvettem, hogy halászati jogot kérhetne-e a Horgászegyesület azokra a tavakra. Valószínűleg hozzájárulnának, de egyáltalán nem biztos, hogy halászatra alkalmas az a tó. Tehát sok olyan kérdés van, ami az elkövetkező időkben felvetődhet, ebben nyilván ha valami jó ötlet van, akkor kérnénk a képviselő-testület, a hivatal, polgármester úr, jegyző úr segítségét. Arra van szükség, hogy a Horgászegyesület megmaradjon, és ez az ügy rendeződjön.

Víg Zoltán – a Madártani Intézet képviselőjével én is szeretnék tárgyalni, hogy azért valamit áldozzon a tóra. Ha anyagiakat nem akar beletenni, akkor miért szerezte meg, miért nem hagyta meg azoknak az embereknek, akik tevélegesen tenni akarnának érte. Már annak idején sem örültem, hogy olyan cég kapja meg a tavakat, akiről hallani is, meg nem is, csinál is valamit, meg nem is. Az ilyeneket nem szeretem.

A képviselő-testület támogatásával én minden körülmények között azon leszek, hogy ezt az új tulajdonost megkeressük, tárgyaljunk vele, meghívom erre a megbeszélésre az ügyvéd urat is, aki jogilag áttekinti a szerződést, de óvatosan kell tárgyalnunk, mert jó lenne, ha meg lehetne vele egyezni egy hosszú távú horgászati lehetőségről. Ha ez nem megy, akkor lépnénk át egy kicsit a másik oldalra, hogy megpróbáljuk megtámadni a szerződést. Ebben jegyző úr és én is felajánlom a segítségünket, hogy ezt összehozzuk, és oda fogunk hívni több embert a Horgászegyesület vezetőségéből. Én is azt gondolom, hogy nincs még minden veszve. Ez a cég nem akar itt tenni, úgy lehet áthidalásra, pénzhez jutáshoz kellett nekik a terület. Ne zárjuk ki a lehetőséget, tárgyaljunk tovább.

Több napirendi pont nem lévén, polgármester úr megköszöni a részvételt és az ülést lezárja.

K.m.f.

Víg Zoltán
polgármester

Princz Ádám
jegyző

Kiss Lajosné
képviselő
jkv.hitelesítő

Nagy László
képviselő
jkv.hitelesítő